

[Lysholt Hansen.]

tutternes likviditet og deres indlånstigning, kreditloft osv. Hr. Grünbaum stillede 4 andre spørgsmål, der på tilsvarende måde havde til formål at fremskaffe grundlag for bedømmelsen af både den forelagte finansplan og den økonomiske politik i de kommende år.

Finansministeren kunne eller ønskede ikke at besvare et eneste af spørgsmålene, så nogen diskussion kunne der altså ikke blive tale om. Han lovede dog at besvare de stillede spørgsmål skriftligt, og det var da i hvert fald noget. Da svarene ikke var kommet efter 3 ugers forløb — og vi plejer minsandten ikke at vente i 3 uger på svar i finansudvalget — rykkede vi for dem, og endelig den 21. november, altså 1 måned efter, indløb svarene, og dem har vi så ikke haft lejlighed til at drøfte siden.

Svarene viste bl.a., at de næsten 7 milliarder kr., de direkte skatter er steget med i indeværende år, og sidste års direkte skatter på i alt godt 10 milliarder kr. — finansministeren selv har givet disse oplysninger i finansplanen — efter finansministerens nye oplysninger ikke var sammenlignelige størrelser. Når der blev foretaget en hel masse korrektioner af finansplanens skøn, ville de direkte skatter i år stige med godt 6½ milliard kr., som nu skulle sammenlignes altså ikke med de godt 10 milliarder kr., som står i statsregnskabet, men derimod med 20,3 milliarder kr., og derved nåede ministeren i sit skriftlige svar til det resultat, at skatterne „kun“ steg med 32,2 pct. i indeværende år i forhold til sidste år. Hvad er det dog for en fremgangsmåde af en finansminister! Finansministeren mælede ikke et eneste ord i finansudvalget om, at de tal, han havde opstillet i den plan, som både vi og 21 mands udvalget havde fået, ikke kunne sammenlignes med de i samme finansplan opstillede regnskabstal for året 1969-70. Højtærede finansminister, hvilket formål havde det at tilstille såvel finansudvalget som 21 mands udvalget denne finansplan, når tallene ikke var sammenlignelige? Hvorfor gjorde finansministeren ikke i finansudvalget opmærksom på dette forhold, så vi kunne have arbejdet med og diskuteret de relevante tal, i stedet for at ministeren kom og læste op af de noter, som vi i forvejen havde fået tilsendt.

Da „støvsugerbanden“, i øvrigt et morsomt navn, havde afsluttet sit arbejde og regeringen og dens partier havde godkendt planen bl. a. med de lovforslag, som nu ligger til behandling her i tinget i forbindelse med spareplanen, bad vi om, at finansudvalget fik disse forslag tilstillet, så vi kunne begynde arbejdet med det meget tykke finanslovforslag. Vi erklærede os oven i købet indforstået med at modtage disse lovforslag som fortrolige, indtil regeringen ønskede at fremsætte dem i folketinget, for at komme i gang med arbejdet. Vi modtog dem ikke. Et nyt eksempel på, at finansministeren ikke ønsker at give oppositionen rimelige arbejdsvilkår. Og efter at vi i går fra økonomiministeren fik den økonomiske oversigt, så ved vi altså i dag, at finansministeren, da han var hos os, i virkeligheden havde været i stand til at give de oplysninger, som vi ønskede, for hovedparten af bedømmelserne fremgår netop af den økonomiske oversigt. Hvorfor måtte vi ikke få dem?

Når man bliver udsat for denne behandling og har været det igennem lang tid, så giver man ikke meget for finansministerens bemærkninger i fremsættelsestalen om, at man fra regeringens side er villig til at indgå i forhandling om besparelsesforslagene. Men lad mig alligevel spørge: betyder denne bemærkning fra finansministeren, at der er en reel mulighed for at få regeringen til at tage de værste af tidslernerne i den buket, vi har fået præsenteret, tilbage, hvis vi kan finde andre besparelser på finansloven, der beløbsmæssigt svarer til disse? Jeg spørger også, fordi jeg af meddelelser i de borgerlige blade forstår, at det er tanken, at „støvsugerbanden“ skal fortsætte sin velsignelsesrige gerning i den kommende tid. Hvis det er tilfældet, er der for mig at se ikke noget at forhandle om. Så fortsætter man jo blot sin planløse udlugning, der ikke åbner nogen mulighed for prioritering af de opgaver, der skal løses.

I øvrigt vil jeg gerne sætte et spørgsmålstegn ved, om det er i overensstemmelse med grundlovens adskillelse mellem den lovgivende og den udøvende magt, at 9 folketingsmedlemmer fra regeringspartierne forud for finanslovens fremsættelse i folketinget går i gang med og også påtager sig et medansvar for at ændre i et lovforslag, som endnu ikke er kommet til behandling her i